

Dagbog 15

For perioden 23. december 2000 –
13. januar 2001 til Thailand.

Forord

Denne dagbog er min femtende dagbog der beskriver vores tur Thailand i julen 2000.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

2000 Turen til Thailand

Turen til Thailand i perioden 23. december 2000 til 13. januar 2001.

Den kommende tur til Thailand nærmede sig hastigt og om fredagen den 22. december startede min første feriedag.

Jeg havde rimelig travlt om formiddagen da huset skulle rengøres inden mor og far ville komme til frokost og så skulle jeg have købt de sidste småting heriblandt de sidste julegaver.

Vi havde valgt at købe en julegave til Jespers dagplejemor Inge og hendes søn Casper, fordi de begge var så gode ved Jesper.

Allerede omkring kl. 10.30 kom mor og far og det var noget før end jeg havde regnet med, men jeg var faktisk næsten færdig med det jeg havde sat som mål.

Lige før frokost hentede mor og far Casper fra børnehaven medens jeg hentede Jesper. Derhjemme igen ville Casper ikke ud af bilen, da han ville med mor og far hjem til Skærbæk. Men langt om længe lykkedes det dog.

Efter en bedre frokost var vi klar til at forberede julemaden eller rettere sagt, mor var klar til at forberede maden til om aftenen, hvor Minna og Leo også ville komme. Vi skulle have en dejlig stor and.

Sidst på eftermiddagen hentede far og jeg Atchara fra arbejde, som trak lidt ud, da de var ved at holde juleafslutning.

Derhjemme fik vi pakket de sidste kufferter og var ved at være klar til rejsen. Selv om vi havde begrænset os meget med hensyn til tøj, syntes jeg at vi havde ufattelig meget bagage.

2 store kufferter og 2 store tasker – derforuden en rygsæk + en stor taske som håndbagage.

Kl. 19.00 kom Minna og Leo og vi var klar til at spise den dejlige julemad som mor havde stået for.

Jesper og Casper pakkede efter at de var færdige, gaver ud i lange baner. Der var julegaver fra Minna og Leo, fra mor og far, fra Inger (dagplejemor) og selvfølgelig fra os af.

Om aftenen ringede Bent at hans bil var gået i stykker og ikke kunne tage med til Karup, men at vi kunne låne hans trailer, hvis vi ønskede dette.

Sidst på aftenen kunne de 2 ikke mere og Minna og Leo kørte allerede omkring kl. 22.00 da de selvfølgelig godt var klar over at vi havde en lang dag foran os næste dag.

Efter at alt var ryddet op gik det direkte i seng. Atchara og jeg sov meget let den nat og jeg tror det var spændingen for næste dag, der var begyndt at melde sig.

Lørdag den 23. december.

Jeg stod utrolig tidlig op og gik straks i gang med at gøre klar til afrejse. Vi havde bestemt at køre omkring kl. 08.45.

Om morgenen hentede jeg Bents trailer og derhjemme gik far og jeg straks i gang med at læsse kufferterne samt taskerne.

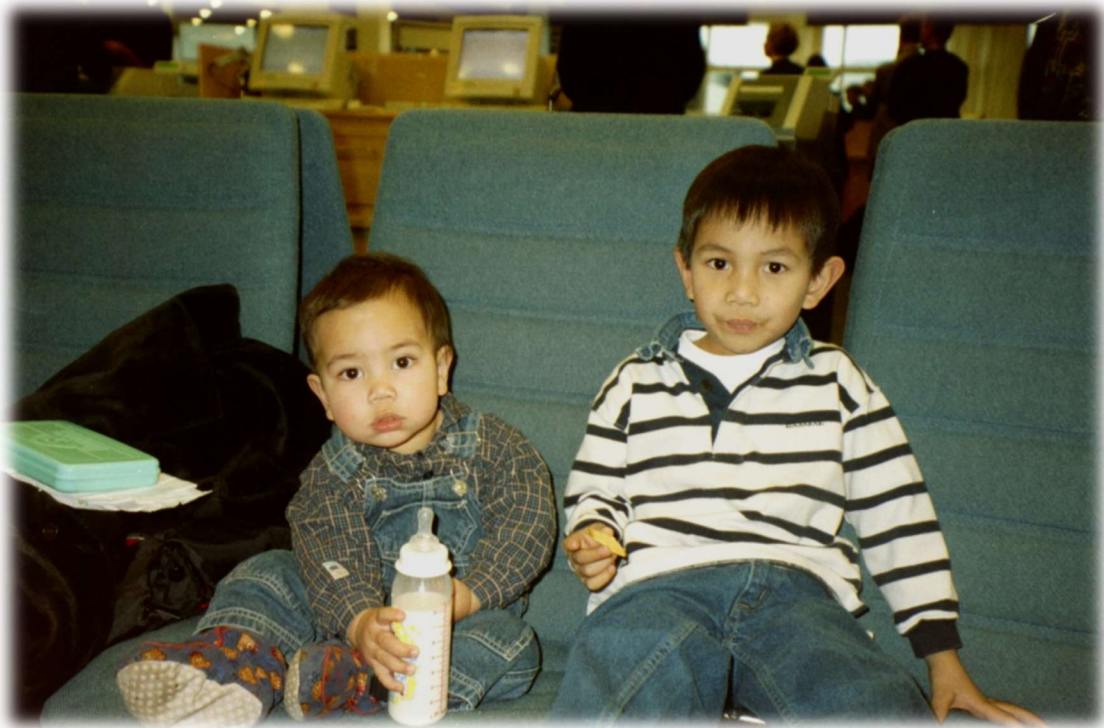
Og inden vi havde set os om, var vi klar til afrejse, og besluttede at vi ligeså godt, stille og roligt, kunne køre mod Karup.

Da var kl. 08.30.

Mor og far ville så på hjemvejen køre forbi med traileren samt aflevere nøglen til Ester og Poul Erik, som ville passe blomsterne samt sørge for at postkassen blev tømt. Ligeledes ville de holde et vågent øje på huset.

Kl. 10.40 fløj vi fra Karup med Cimber Air og landede i København omkring kl. 11.30, hvor vi straks begav os over i Udenrigsterminalen.

Efter at vi havde fået handlet de sidste småting ind samt fået lidt at spise kunne vi ligeså godt finde vores gate og dermed være klar til ombordstigning.

Vi skulle flyve med Thai Air og en Boeing 747-300.

Vi måtte ikke have vores klapvogn med ind i flyvemaskinen og skulle ved ombordstigning lade den stå ved indgangen. Vi ville så ved ankomst til Bangkok straks få den udleveret igen.

Dette system var jeg meget spændt på, om virkede.

Omkring kl. 14.15 gik vi ombord som nogle af de første af hensyn til børnene. Vi fik nogle gode pladser med masser af plads til benene, og det viste sig at flyvemaskinen blev fyldt til "bristepunktet".

Efter ca. 25 minutters forsinkelse lettede vi kl. 15.00.

Flyveturen som gik ind over Litauen, Rusland, Kasakhstan, Afghanistan, Indien, langs med Mount Everest og Burma forløb i ca. 12 kilometers høje, med en fart på ca. 920 km/h og vi tilbagelagde ca. 8.600 km. Flyveturen var beregnet til 10 timer.

Søndag den 24. december.

Forplejningen og serviceniveau var helt i top og de prøvede virkelig på at vi skulle få en tur.

Med hensyn til Casper og Jesper var det et rent mareridt. Casper ville ikke sove men var total udkørt og når ikke han vrøvlede eller lavede ballade ja så gjorde Jesper det. Så da vi endelig ankom til Bangkok kl. 06.55 lokal tid (+ 6 timer) havde Atchara og jeg ikke lukket et øje endnu.

Fra flyvemaskinen skulle vi med bus ind til Terminal 1 og udenfor flyvemaskinen stod ganske rigtigt vores klapvogn, og dermed kunne vi straks sætte en træt Jesper tilrette og håbe på at han ville falde i søvn.

Ved ankomst til paskontrollen var der lange køer, og jeg tror trætheden lyste ud af Atchara og jeg, for der kom straks en politibetjent hen og sagde at vi skulle følge med ham, hvilket vi så gjorde.

Det viste sig at vi kunne få lov til at bruge paskontrollen som kun diplomaterne måtte bruge, og der var ingen kø og vi var hurtigt igennem og dermed klar til at finde bagagen.

Vi fik rimelig hurtig fat i bagagen og turen igennem tolden var også hurtig klaret. Og nu kom så det spændende øjeblik. Hvem var mødt op og hvor stod de?

Den første vi så var Jut, og vi ilede straks i den retning. Det var ingen tvivl om at Jut var glad for at se os igen, og ikke mindst at se Jesper og Casper. Men hvor var de andre? De ventede på os i den anden ende og vi begav os straks ned dem. Atchara kunne næsten ikke vente længere og havde et enormt tempo på.

Atchara så dem først og straks kom de vrimglende, og de var enorm glade for at se os alle, men først og fremmest Casper og Jesper. Men de havde lidt svært at forstå at Casper ikke kunne snakke med dem, og nogle af dem kunne han ikke umiddelbart genkende. Men da Casper så Atcharas far, sprang han ham om halsen og havde i hvert fald ikke glemt ham.

Mai havde han heller ikke glemt og inden der var gået 5 minutter var de pyt og pande.

Jesper accepterede straks Mæo og de var derefter næsten ikke til at skille igen.

I lufthavnen var følgende mødt op:

Dai + kone + barn, Mæk, Atcharas mor og far, Mæo + Mai og selvfølgelig Jut.

Efter at jeg havde fået vekslet lidt penge og bilen var pakket godt til, gik turen hjemad mod Bandan.

Undervejs holdt vi en pause for at få lidt at spise og vejret tegnede til at være helt perfekt. Ikke for varm og ikke for kold, og samtidig blæste det en del.

Da vi ankom til Bandan kunne vi straks se at der generelt var sket store forandringer i byen igen.

Men hos familie Sangrit var alt ved det gamle med nogle få forandringer.

Vi fik betalt Jut for turen (2500,- Bath. 1,- Bath er ca. 5,- danske kr.) hvorefter den store udpakning startede. De havde stillet 2 store skabe til rådighed for os og det var dejligt. Samtidig fik vi delt ud af gaverne som vi havde med. Dai's kone fik alle Atcharas gamle BH, som hun tog imod med kyshånd.

Og jeg tror at alle var glade for det vi nu havde med til dem.

Resten af dagen gik med at hilse på folk i Bandan og på et tidspunkt kunne jeg begynde at fornemme at det var for meget for både Casper og Jesper. Alle ville røre og holde ved dem og det passede ikke de 2 fyre.

Dette bevirkede at Casper overhovedet ikke ville høre uanset hvad vi sagde og Jesper begyndte at blive enorm pylret.

Vi var bl.a. oppe og hilse på Pan og hendes datter Uh (ca. 17 år), som det viste sig var blevet gravid og var i syvende måned. Kæresten samt Uh er stadig begge skolesøgende og graviditeten havde været lidt af et diskussionsemne over længere tid. For hvem skulle nu forsøge denne familie om end ikke andet så moderen og barn?

Tun og Atcharas mormor var begge indlagt på sygehuset i Dalat Cambing, men vi fik hilst på alle de andre.

Efter aftensmaden kørte vi ind til sygehuset for at besøge dem.

Hvad Tun fejlede ved jeg ikke, men hun lå med drop og så mildest talt også meget dårlig ud.

Næsten hele familien var denne aften stimet sammen for at spise med hende. De medbragte selv maden.

Tun havde enorm svært ved at acceptere at Casper ikke ville have noget med hende at gøre, og som resulterede i at Casper ikke ville være derinde.

Også inde hos Atcharas mormor var der utrolig mange mennesker på besøg.

Atcharas mormor havde det ikke godt og lå også med drop og havde ind i mellem kramper kunne jeg se og jeg fornemmede at det nok var en af de sidste gange vi kom til at se hende, men jeg tror hun blev enorm glad for at se os og ikke mindst Casper og Jesper.

Efter sygehus besøget, hvor Atcharas mor blev derinde for natten, gik det hjemad og vi var næsten klar til at gå i seng.

Men Casper havde mareridt 3-4 gange i løbet af natten og skreg vild og uhæmmet hver gang, uden at jeg kunne få at vide hvorfor han skreg sådan.

Men jeg tror at han var begyndt at forstå og genkende mange ting og alle disse indtryk og oplevelser på så kort tid, havde åbenbart sat sit præg på ham.

Jesper var kun vågen en enkelt gang, hvor også han havde mareridt. Så alt i alt fik vi ikke ret meget søvn om natten, men jeg sov til gengæld længe om morgenen. Helt til kl. 08.30, hvor Atchara for længst var stået op.

Mandag den 25. december.

Efter et koldt brusebad, en god morgenmad og god dansk kaffe var jeg klar til en ny dag. Jeg startede med at gå en lang tur med Jesper hvorved han faldt i søvn, hvilket selvfølgelig også var meningen. Jesper havde været tidlig vågen og trængte til noget mere hvile.

Om formiddagen var der hos naboen tid til at få kørt risen ind, hvilket var en stor fest. Jeg skulle selvfølgelig straks bydes på et glas billig Whisky, og de var som sædvanlig meget spændt på om jeg kunne drikke det. Og hver eneste gang gav jeg kraftig udtryk for at det var en god Whisky og så var alle glade.

Omkring middag kørte vi alle sammen til Kolat hvor vi ville starte med at veksle penge, men mine rejsechecks ville de ikke veksle da håndskriften i passet og på checken ikke var lige skæve. Dette resulterede i at vi skulle ind i en bank mere, hvor der ingen problemer var – andet end at det tog uhyggelig lang tid.

Ved tilbagekomst til bilen overrakte Atchara 37.500,- Bath til hendes mor, hvilket var vores gave til dem, og så kunne de gøre med dem hvad de havde lyst til. Vi startede med at få lidt at spise inden vi skulle videre. Jeg kunne huske en restaurant som Atchara jeg tidligere havde besøgt og hvor maden var god. Denne restaurant besøgte vi igen. Maden var udsøgt god og alle børn / voksne kunne blive mætte for 450,- Bath inkl. drikkevarer.

Efter at maverne var fyldte var alle klar til at gå på indkøb. Vi startede med at se på et nyt fjernsyn til Atcharas mor og far og inden vi havde forladt forretningen havde de også fået købt en varmtvandsbeholder til badeværelset. Atchara kæmpede om prisen og til sidst lykkedes det hende at få prisen på fjernsyn inkl. antenne og varmtvandsbeholder ned i den nette sum af 11.000,- Bath.

Efter at dette var på plads, var det Atcharas tur til at bruge penge. Hun ville gerne have en ny guldhalskæde og det skulle være 2 bath guld. Pris 11.500,- Bath.

Medens vi var derinde kunne hun lige få lov til at byde på min den gamle forbitte halskæde, og ved at købe en ny + 1 bath mere guld, skulle jeg slippe 8.000,- Bath og sådan blev det.

Nu havde jeg en halskæde på 4 bath i alt og til en værdi af ca. 24.000 Bath.

På vejen hjem var vi inde i supermarkedet for at handle "lidt" ind. På et tidspunkt var jeg bange for at vi var ved at tømme supermarkedet, men så slem gik det heldigvis ikke. Men nu havde vi forsyninger til et stykke tid.

Efter besøget i supermarkedet kørte vi ca. 5 min. hvorefter Sunan igen stoppede. Vi skulle se på et toilet. Atcharas mor og far ønskede ikke et toilet med træk og slip, men bare et toilet hvor man selv øsede vand i efter brug.

Toilettet var meget billigt. Pris 900,- Bath.

Samtidig så vi også på fliser, men de var til gengæld alt for dyre, så det måtte vente eller sagt på en anden måde. Der skulle findes en anden forretning.

Efterhånden var bilen godt fuld og hjemturen kunne starte. Under turen hjem fortalte Sunan at det vi i dag havde brugt af penge, svarede til hvad han ca. tjente på et år hos politiet, hvilket selvfølgelig var meget rystende.

For turen betalte vi Sunan 600,- Bath, hvilket vakte stor glæde, og derforuden fik han noget af vores storindkøb med hjem, hvilket undrede mig meget. Det var jo ikke derfor vi havde købt så meget. Men jeg måtte sande ordene:

Hvad der er dit, er også mit.

Dette kom jeg til at opleve rigtig mange gange på denne tur.

Inden aftensmad kunne Casper, Jesper og Mai lige nå et dejligt koldt bad, hvilket de hyggede sig gevaldigt med.

Efter aftensmaden var alle klar til at gå til ro. Casper havde i mellem tiden fået det dårligt og var i løbet af natten oppe og kaste op. Jeg tror simpelthen det var simpel udmattelse, for Casper kørte konstant på 280.

Tirsdag den 26. december.

Efter morgenkaffen hjalp jeg Atcharas far med at sætte den nye antenne sammen, så den var klar til at sætte op på taget, og det gik næsten hele formiddagen med.

Om formiddagen var Atcharas mor, Mæo og Atchara inde i Dalat Cambing for at købe en ny cykel til Atcharas mor. Cyklen kostede ca. 1900,- Bath.

Omkring middag kørte vi af sted med Jut, for at handle lidt igen og samtidig skulle Casper og Jesper klippes.

Første stop var i Dan Khun Thot hos flisehandleren, hvor det langt om længe endte med at vi fik købt fliser til hele huset. 80 pakker i alt. 1 pakke indeholdt 11 fliser og kostede 105,- Bath. Og så ville fliserne blive leveret samme dag.

Der havde været stor diskussion om fliserne skulle være mørke eller lyse, og heldigvis fik jeg dem overtalte til at vælge lyse fliser, om end ikke andet så til stuen. De var ellers mest stemt til de mørke.

P.S. Senere da fliserne var lagt havde de fortrudt, at de valgte mørkere fliser ude bagved. Stuen var absolut det pæneste, hvilket de selv indrømmede.

Efter vores flise handel gik turen ind til Dalat Cambing hvor vi skulle til frisøren. Efter lang tids søgen lykkedes det endeligt at finde en som var ledig og som ville klippe 2 drenge. Casper blev først klippet og medens dette stod på, fik Atchara priserne. 10,- Bath pr. person.

Atchara sagde at hun ville 3 doble prisen på Jesper, hvis det lykkedes for ham, og det var han med på. Jesper skreg og vendte og snoede sig, men ved fælles hjælp fra frisøren, Atchara og jeg, fik vi ham klippet. Pris i alt 50,- Bath.

På vej tilbage til bilen havde jeg lovet Casper noget legetøj, så det skulle vi lige have ordnet. Vi nåede også lige et besøg på hospitalet. Tun var imellem tiden kommet hjem igen, men mormor opholdt sig stadig derinde.

Straks efter hjemkomst kørte Mæo af sted for at købe cement og sand. Det blev til 50 sække cement og 1½ lastbilfuld sand, som også ville blive leveret samme dag.

Manden der afleverede cementen læssede selv de 50 sække cement af, hvilket han var vandt til.

Det vil sige, nu var alt det der skulle købes ved at være på plads og leveret, og nu var der kun den udførende del tilbage, men det skulle vente til vi var taget hjem til Danmark igen.

Senere på eftermiddagen ankom læreren og hans medhjælper, en elektriker, for at ordne varmtvandsbeholderen og for at ordne den sidste finjustering med hensyn til antennen. I forbindelse med installationen af varmtvandsbeholderen blev der også installeret en HFI relæ, da det ligesom var noget der manglede i huset.

Aftensmaden udviklede sig til en mindre fest sammen med læreren, hans kone samt elektrikereren. Vi tømte en flaske Gammel dansk og Atcharas far var i hvert fald solgt til stanglakrids efter aftensmaden. Han var kanon fuld, og straks efter at de var kørt gik hans til køjs udenfor huset på hans bord og under myggenettet.

Vi andre gik lidt senere også til køjs efter en lang og indkøbs rig dag.

Onsdag den 27. december.

Efter at morgenmaden var klaret gik jeg en tur med Jesper, hvor vi kom forbi en flok arbejdende bønder, der hilste nok så venligt på os og ville have at jeg skulle komme hen til dem, men jeg havde lige ført en opgave i at få Jesper til at sove, hvilket de også forstod.

Jeg gik ud på de små markveje og havde en pragtfuld tur og hvor det selvfølgelig også lykkedes at få Jesper til at sove.

På vej tilbage kunne jeg se at Atcharas far kom mig i møde. Han havde åbenbart ment at jeg havde været for lang tid væk og ville lige se hvor jeg var.

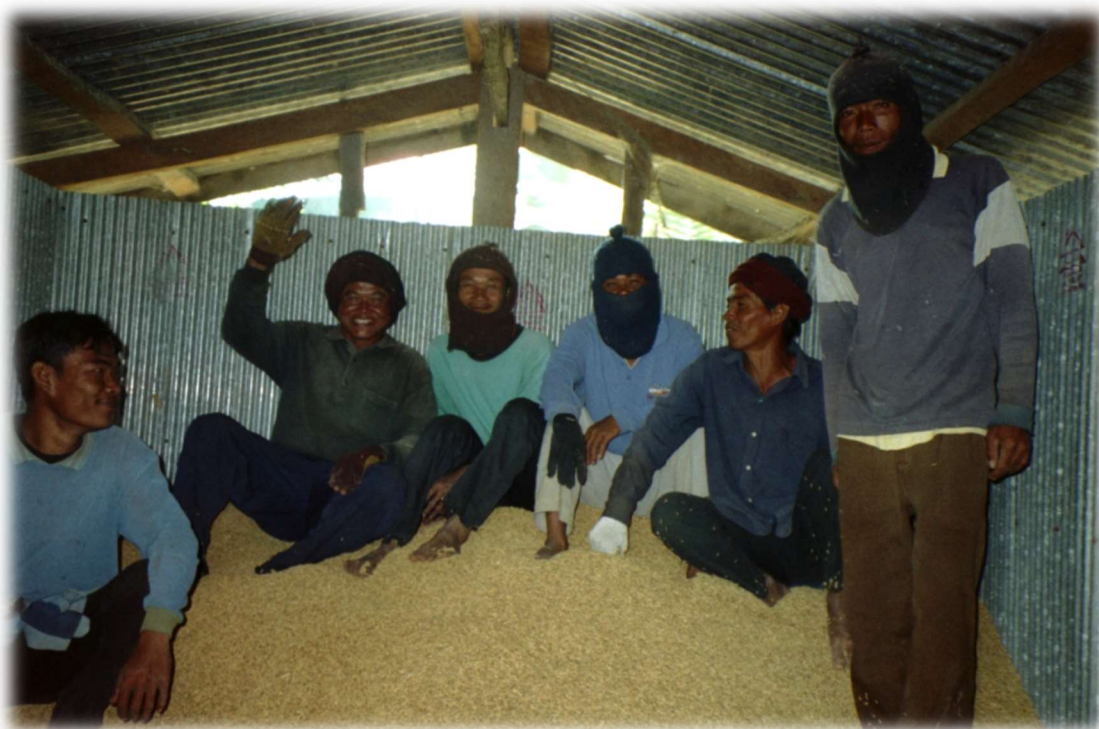
Da vi på tilbagevejen igen kom forbi bønderne skulle jeg ind og hilse på dem, og selvfølgelig skulle jeg smage deres øl. Samtidig blev jeg konstant bedt om at tage nogle billeder med dem på, og det ville jeg da yderst gerne og nu da specielt da de selv bad om det.

For her var en af grænserne for hvad jeg ville gå og fotografere, for ikke at komme til at fornærme eller støde nogen. Men nu havde jeg fået tilladelse.

Alle hjalp hinanden, når det gjaldt om at få risen kørt ind, og alle var i utrolig godt humør. Jeg blev "inviteret" med ind i selve rishuset, hvor risen skulle opbevares til tider, hvor risen var i højere kurs end den var for øjeblikket.

Efter fotograferingen inde i rishuset, hvor alle havde moret sig, skulle jeg slutte af med nogle billeder taget ude foran rishuset.

Efter denne oplevelse gik turen hjemad mod huset igen.

Omkring middag var Atchara og jeg omme ved "købmanden" for at købe en flaske Whisky til bønderne. Jeg syntes det var min tur til at give noget.

Vi gik straks om til rismarken hvor bønderne var i fuld gang med at fylde neg i maskinen som skulle ryste risene fra halmen.

De blev enormt glade for min flaske Whisky, hvilket også straks udløste en øl, medens jeg så på arbejderne og høstmaskinen i arbejde.

For hver fyldt ris sæk på 95 kg afregnede de 13,- Bath i leje af maskinen, hvilket betød at alle sække var fyldt til bristepunktet.

Det var enormt spændende at følge dem og deres måde at samarbejde på.

Da de var færdige og klar til frokost gik Atchara og jeg hjem til huset igen, rig på endnu en kæmpe oplevelse.

Om eftermiddagen kørte Atchara og jeg en tur på knallert, og hvor det endte med at vi havde købt 2 kasser store Carlsberg øl, 1 kasse cola og 1 kasse Whisky til nytårsaften. Vi havde lagt op til det helt store og regnede med at hele familien ville dukke op.

Varene blev leveret samme dag.

Senere på eftermiddagen fik jeg påbegyndt at skrive breve til Danmark, selvom jeg hadede det som pesten.

Hen mod aften kom pigen Omdjaj (pigen med de dårlige føder) og hvor jeg fik lov til at tage nogle billeder af dem. Jeg ville prøve om jeg kunne skaffe hjælp til en operation til hende

Atchara forklarede Omdjaj hvad vi havde i sinde og fortalte at det nok også ville tage noget tid inden det ville lykkes, men at hun ikke måtte miste håbet.

Omdjaj var enorm glad for vores omsorg for hende og da vi overrakte hende et par flasker colaer samt 500,- Bath kunne hun ikke længere holde tårerne tilbage, hvilket jeg også havde svært ved.

Jeg lovede mig selv at der nu skulle kæmpes for at hjælpe Omdjaj – næsten koste hvad det koste ville.

Senere om aftenen blev det besluttet at vi ville køre med Jut til Bangkok om natten. Han havde skaffet os nogle billige hotelværelser. Vi skulle køre omkring kl. 3.

Torsdag den 28. december.

Kl. 3 kom Jut og fik vækket hele huset. Der herskede totalt kaos og omkring kl. 03.30 kørte vi af sted mod Bangkok hvor vi ankom omkring kl. 07.00.

Vi, Atcharas mor, Mæo, Mai og os 4 fire, boede langt uden for Bangkoks centrum og dermed den "naturlige" turisme, men det viste sig at hotellet hvor vi skulle bo, var et rigtig bolle-hotel, for de lokale.

Værelset inde hos Atchara og jeg havde en rund seng og for enden af sengen et spejl gående skråt op til loftet, så intet var overladt til fantasien.

Som noget ganske usædvanligt var der pornofilm i fjernsynet, hvilket jeg ikke tror Atcharas mor og Mæo opdagede, for så ville de da have fået sig et sjok.

Atcharas far blev derhjemme for at sætte toilettet op, og jeg tror inderst inde ikke at han havde lyst til en tur i Bangkok med al den larm der nu engang er der.

Efter at vi havde pakket ud, ville vi starte med noget morgenmad og jeg fik mig en stærk kop kaffe, inden vi ville ind til centrum og lege turist for en dag.

Efter morgenmaden kørte vi i taxi ind til Kongeslottet, og der var langt og en enorm trafik, men langt om længe ankom vi til slottet. Pris 150,- Bath.

For at komme ind og se slottet skulle jeg betale 200,- Bath og for resten af familien var det gratis.

Rundturen var hurtig overstået da det ligesom virkede at Atcharas mor og Mæo nærmest var total uinteresserede og Atchara og jeg begge havde været der tidligere.

Men selv om jeg tidligere havde været der, var det en flot og spændende oplevelse.

På vej ud fra slottet oplevede vi et vagtskifte, hvilket var meget spændende.

Casper og Mai nåede også lige at blive fotograferet sammen med en af vagterne inden vi forlod slottet.

Det var svært at få en taxi, men langt om længe lykkedes det at få en og så gik det ellers ind mod China Town, som jeg virkelig havde store forventninger til. Vi startede med at få vekslet lidt penge og dermed var vi klar til at udforske området. Vi gik og vi gik og alt i alt var det lidt af en skuffelse.

Om det var for tidligt på dagen eller om det var fordi vi var for mange ved jeg ikke, men der manglede ligesom det hektiske liv, som jeg tidligere havde oplevet der.

Inden vi forlod China Town var vi inde på en kinesisk restaurant for at blive fyldt op igen. Maden og betjeningen var helt fantastisk og tjenerne helt vilde jeg Jesper.

Efter China Town gik turen videre i Tuk Tuk til 12-styks forretningen. Atchara og jeg i en og resten i en anden.

De andre kørte først, men da vi på et tidspunkt kom op på siden af dem og Jesper så os, blev han fuldstændig tosset. Han ville over til os, men vi var der næsten, og han blev nødt til at holde ud.

I 12-styks forretningen, valgte Atcharas mor at vente på os ved indgangen. Hun var efterhånden godt træt og trængte til at sidde lidt.

I forretningen virkede det som om vi gik total amok, for inden vi var færdige havde vi købt 12 T-shirts til både Casper og Jesper, det blev til korte som lange bukser og jeg selv fik købt 6 skjorter.

Da vi var færdige og ville hjemad, var det umuligt at få en taxi og det endte med 2 Tuk Tuk den meget lange vej hjem til hotellet. Første Tuk Tuk skulle have 100 Bath og den anden 150 Bath, men vi gad ikke diskutere med ham og ville bare hjem.

Om aftenen var vi ude og spise inden vi trætte trak os tilbage for at få hvilet lidt. Det havde trods alt været en lang dag med masser af aktiviteter.

Fredag den 29. december.

Sov forholdsvis længe inden turen gik ned til "min" restaurant hvor jeg kunne få min morgenkaffe. Straks efter morgenkaffen kørte vi af sted i taxi mod Siam Park City, som er en stor forlystelsespark med et kæmpe vandland.

Det var langt at køre samtidig med at trafikken var enorm.

Da vi ankom troede jeg næsten ikke mine egne øjne. Atchara havde godt snakket om at det var stort, men at det var så stort havde jeg i mine vildeste fantasier ikke turdet tro på.

Vi kom lige til åbningstid og efter at billetterne var ordnet, ville vi starte med en tur i vandlandet.

Det var nok det Casper og Mai glædede sig allermest til.

Men først skulle vi om til vandlandet og der var langt. Vi fandt en rigtig god plads ud for rutsjebanerne og selvfølgelig under nogle palmer og var nu klar til at hygge os.

Ved siden at rutschebanerne var der et lille bassin til de mindste og hvor de alle 3 morede sig gevaldigt.

Jeg havde Casper og Mai med oppe i den mindste af rutschebanerne, hvor Casper selvfølgelig tog den ned, men Mai måtte jeg pænt gå ned med igen, da hun ikke turde. Jeg fik selv prøvet den store et par gange og den var der knald over, især når jeg fik lagt mig ned.

Efter en dejlig frokost gik vi et andet sted hen for at nyde vandet og de fredelige omgivelser, og hvor Casper og Mai kunne boltre sig i noget lavere vand. Her var samtidig også klatreborge og mange andre legesager ude midt i vandet.

Senere på eftermiddagen tog vi en almindelig rundtur i parken og hvor der var mulighed for at prøve utrolig mange forlystelser.

Casper var slet ikke til at styre. Han ville prøve det hele, og fik da også prøvet uhyggelig mange ting sammen med Mai.

Omkring kl. 14.30 kunne de små ikke mere og vi besluttede at tage tilbage til hotellet efter en pragtfuld dag i parken med mange oplevelser for os alle.

På vej hjem i taxien fik alle sig en lille lur – inklusive mig selv.

Lidt om hotellet.

Det hotel som Jut havde skaffet os viste sig, som tidligere omtalt, at være et såkaldt "bollehotel". Han havde en ven derinde, som gav os 25 % rabat på en overnatning. Vi skulle betale 440,- Bath pr. værelse pr. nat.

Værelserne var rene og det var det der talte for os.

Der var en jævn strøm af thailændere der skulle have lettet trykket. Stedet var ikke besøgt af ret mange hvide. Det lå simpelthen for langt fra centrum.

Systemet virkede på den måde, at når der kom en kunde med "ledsager" kørte de simpelthen ind i en form for garage, hvilket vil sige at der på siderne hang store presenninger og når bilen var kørt ind, kom en medhjælperne på hotellet og trak presenningen for bagtil. Dermed kunne man være fuldstændig anonym.

Medhjælperne fik betaling ved døren ind til lejligheden og når "arbejdet" var overstået kunne man bare køre stille og roligt derfra igen.

Overfor hotellet, var der en kæmpe massageklinik og det hændte, fortalte medhjælperne, at kropsmassagen blev for intim, og så forsatte man på hotellet.

Om aftenen var vi igen ude og spise og da vi først havde fået os sat, gik det op for os at det var en transvestit restaurant vi havde valgt.

Det var stemmerne der "afslørede" dem, men de lavede en fantastisk god mad.

Ved hjemkomst til hotellet ringede Jut at han ville afhente os næste morgen, hvilket passede os fint.

Lørdag den 30. december.

Jesper vågnede uhyggeligt tidligt, omkring kl. 06.00 og ville ikke sove mere. Efter en times tid stod jeg så endelig op og begyndte at pakke, så jeg kunne nå morgenkaffen inden Jut ville komme og hente os.

Ligesom vi var ved at være klar til at gå til morgenkaffe ringede Jut at han var lige på trapperne, men Atchara og jeg gik alligevel for at få kaffen.

Da vi kom tilbage til hotellet var Jut ankommet og de havde brugt ventetiden til at få pakket bilen og dermed var vi straks klar til afrejse.

Omkring kl. 12.30 var vi hjemme i Bandan igen, hvor der straks blev lavet mad.

Atcharas far havde på de 2 dage fået stillet toilettet op og som nu var klar til brug. Det var virkelig nydeligt arbejde som han havde fået lavet – og jeg tror faktisk han var lidt stolt.

Efter frokost gik jeg mig en dejlig lang tur alene og hvor jeg traf utrolig mange søde og smilende thaier, der alle gerne ville snakke med mig, men hvor jeg desværre måtte meddele dem at jeg ikke kunne forstå dem.

Det havde jeg trods alt lært at sige på thai.

Jeg gik rundt om den store sø, hvilket var en pragtfuld tur.

På min tur kom jeg også i "snak" med en thaier der var i gang med at koge salt, og han ville gerne vise mig hele processen, hvilket jeg tidligere havde set og fået forklaret, men jeg gjorde som om det var første gang jeg så det.

Og han var glad for at fortælle om det.

På et tidspunkt trængte jeg til at få skyllet ganen. Det var stegende varmt, men jeg vidste hvor der var væske at finde. Jeg fandt forretningen og bestilte en flaske vand og 1 øl – fik betalt – drukket – og turen kunne gå videre.

Derhjemme havde de ikke kunnet forstå hvor jeg kunne være gået hen så længe. Men efterhånden var de vandt til at jeg kunne finde på lidt af hvert.

Inden Daj skulle med Jut tilbage til Bangkok fik jeg købt 5 jakker af ham til 2000,- Bath. Pæne og helt nye jakker, som han havde erhvervet sig på "det sorte marked" i Bangkok, og jeg var heldigvis total ligeglad med hvor de kom fra.

Efter min lange tur trængte jeg til at hvile mig lidt i liggestolen, og resten af dagen gik med ren afslapning.

Om aftenen da vi sad / lå foran fjernsynet så vi en kæmpe græshoppe inde i huset. Casper blev helt vild i varmen – men kun indtil han så gekkoerne på væggen. Da var han slet ikke til at styre. Nu skulle de også fanges, hvilket han fik pusset Atcharas far til at gøre.

Om natten ville han sove sammen med Atcharas mor og Mai.

Søndag den 31. december.

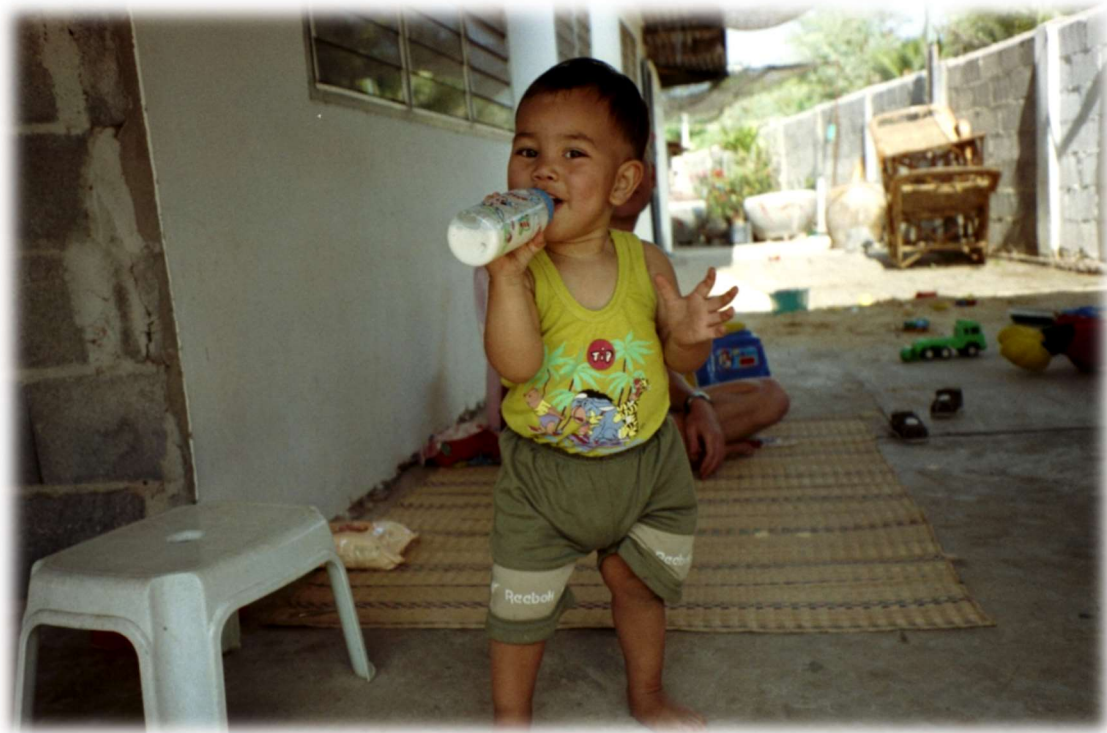
Efter en urolig nat, hvor Jesper havde været vågen mange gange, var næsten alle i fuld vigør omkring kl.06.30. Jeg fik dog lov til at trække den til kl. 08.00 inden jeg stod op. Derefter var der et koldt bad, som jeg efterhånden havde vendt mig til og morgenbarbering som foregik ved et spejl af frimærkestørrelse.

Om formiddagen tog Atchara og jeg på knallert ind til Dalat Cambing for at handle lidt. Vi skulle have mad, øl og noget tøj. Nytårsskyts kunne vi desværre ikke købe. Vi sluttede af med at få skyllet ganen lidt, inden turen gik hjemad.

Senere på dagen gik jeg en lang tur med Jesper for at få ham til at sove og for at se mig lidt omkring.

Om eftermiddagen kørte Atchara og jeg igen ind til Dalat Cambing. Vi manglede noget. I mellem tiden var den halve gris også ankommet, som Atchara havde bestilt og straks gik alle i gang med forberedelserne til om aftenen, hvor jeg håbede at der så mange som overhovedet muligt, nu hvor vi havde rigelig med forsyninger af alle slags.

Men på grund af noget skjult uenighed / misundelse i familien, kom der desværre ikke ret mange om aftenen og det var synd med alt det mad, der nu var stablet på benene.

Til gengæld kom der en del naboer som alle fik lidt at spise af den gode mad som Mæo havde tilberedt.

Atcharas far kom hurtig i stødet og havde det enorm skægt.

Vi hyggede os og senere på aftenen var jeg oppe og besøge June, hvor jeg medbragte en flaske Whisky.

De skulle lige til at spise og inden jeg havde set mig om, var jeg en del af selskabet, hvor jeg også skulle have noget at spise.

Whisky flasken blev straks åbnet og delt rundt blandt gæsterne, og alle morede sig, specielt når jeg sagde et eller andet på thai.

Efter et par glas eller 3 gik vi hjemad igen.

Derhjemme sluttede dagen og dermed året efter et par glas, et eller andet, inden jeg gik til ro.

Mandag den 1. januar.

Kl. 06.00 ville Jesper ikke sove længere, og der kom hurtigt liv i huset. Der var stor munkefest i byen omkring kl. 08.00 og den skulle vi deltage i. Munkefesten er en årlig tradition den 1/1 og hvor man benytter det gamle tempel.

Alle medbringer lidt mad til munkene og deres måtter som de kan sidde på, medens messen foregår.

Da selve messen var overstået, kom der en dame gående forbi og som havde dagens middag med hjem. Atchara sagde at jeg skulle prøve at se kødet. Kødet så meget fint ud – lidt fed – men ellers OK, lige indtil jeg så det hele. Og det hele var halen.

Kødet kom fra nyslagtede rotter og som var indfanget om natten ude i rismarken i nogle rottefælder.

Jeg mistede totalt appetitten for en kort stund og spurgte Atchara om vi også skulle have det til middag – hvilket hun heldigvis kun berolige mig med, det skulle vi ikke.

Medens messen havde stået på, hyggede Casper sig noget så gevaldig med Tuns søn og de øvrige der var forsamlet, heriblandt Sunan.

Derhjemme ankom læreren og en nabo og hvad de ikke havde nået om aftenen, skulle indhentes nu.

De plantede sig på bordet og gik i gang med både øl og Whisky.

Jeg skulle imidlertid være chauffør for en række damer, der skulle køres ud til by templet med et grisehoved. Jeg skulle køre læreres enorm gamle bil, men stille og roligt kom jeg dog efter det.

Undervejs stoppede vi for at samle endnu en gammel dame op. Det var hende som skulle forestå hele ceremonien ude ved templet.

Det var enorm spændende at iagttage denne ceremoni, som alle gik meget op i.

Foruden grisehovedet blev der også "ofret" et glas cola, lidt Whisky, lidt ris, et æg og lidt vand.

Ind i mellem de forskellige ceremonier kunne jeg også lige nå at se mig lidt omkring. Blandt andet fandt jeg en kæmpe kaktus som havde frugter. Disse frugter indsamlede Mæo straks og fordelte til børnene.

Mæo deltog som sådan ikke rigtig i alt dette og på et tidspunkt tog hun Casper, Mai, Jesper med på cyklen og cyklede en lille tur med dem.

Hele ceremonien varede omkring 1 time, hvorefter det gik hjemad igen.

Efter hjemturen var der ren slinger på bordet, sammen med de andre 3 gutter, som efterhånden havde fået konsumeret en del, hvilket også kunne høres på humøret.

Medens de hyggede sig med en masse snak sad jeg og læste i både mit Illustreret Videnskab og Hvem Hvad Hvor.

Læreren blev på et tidspunkt utrolig optaget af billederne i Illustreret Videnskab og som omhandlede udforskningen af Mars. Atchara blev for en kort stund tolk mellem ham og mig.

På et tidspunkt kunne de 3 herrer ikke mere, men da havde de også konsumeret ca. 1 flaske Whisky samt 5-6 flasker 0,6 liters øl.

De forklarede at de vist trængte til at sove lidt.

Jeg selv fik læst en del i min Hvem Hvad Hvor, inden jeg også tog mig en lur. Resten af dagen gik, for mit vedkommende, med lidt af ingenting.

Atcharas mor havde travlt med at svitse chilier for munkene. Det var ligesom et job hun havde påtaget sig for dem.

Om eftermiddagen var der en gammel dame på besøg, som kunne se at jeg havde frygtelig ondt i min ryg, og som tilbød mig en god omgang massage på min ryg. Hun sagde at hun kunne mærke at jeg havde en dårlig ryg, og at det hele ligesom var for stram, og det ville hun prøve at løsne op for. Jeg skulle regne med 2 – 3 behandlinger.

Hun var god til det, selvom det ind i mellem gjorde ondt, men jeg kunne mærke at det hjalp, og det var det der talte. Efter 45 minutter var jeg klar igen – men godt øm i hele kroppen.

Efter aftensmaden skulle de små have en tur på knallerten, inden de skulle i seng og turen den sørgede Mæo for.

Tirsdag den 2. januar.

Dagen startede stille og roligt og alt tegnede til at det skulle blive en stille dag. Om formiddagen havde vi besøg af elektrikerens da el-installationen efterhånden var blevet for lille og der derfor skulle udvides lidt.

Om formiddagen havde Atchara besøg af en pige som boede i København og de havde meget at snakke om og samtidig blev der selvfølgelig udvekslet adresser.

Atchara og jeg var senere ude og gå en tur hvor vi skulle have Jesper til at sove, og efter at vi havde fået ham til at sove, var det min tur til en lur i liggestolen.

Efter en dejlig lang lur gik Atchara og jeg os en dejlig lang tur i Bandan.

Om eftermiddagen var der fødselsdagslagkage, som Atchara for lang tid siden i telefonen havde lovet Mai, hun skulle have, når vi kom til Thailand.

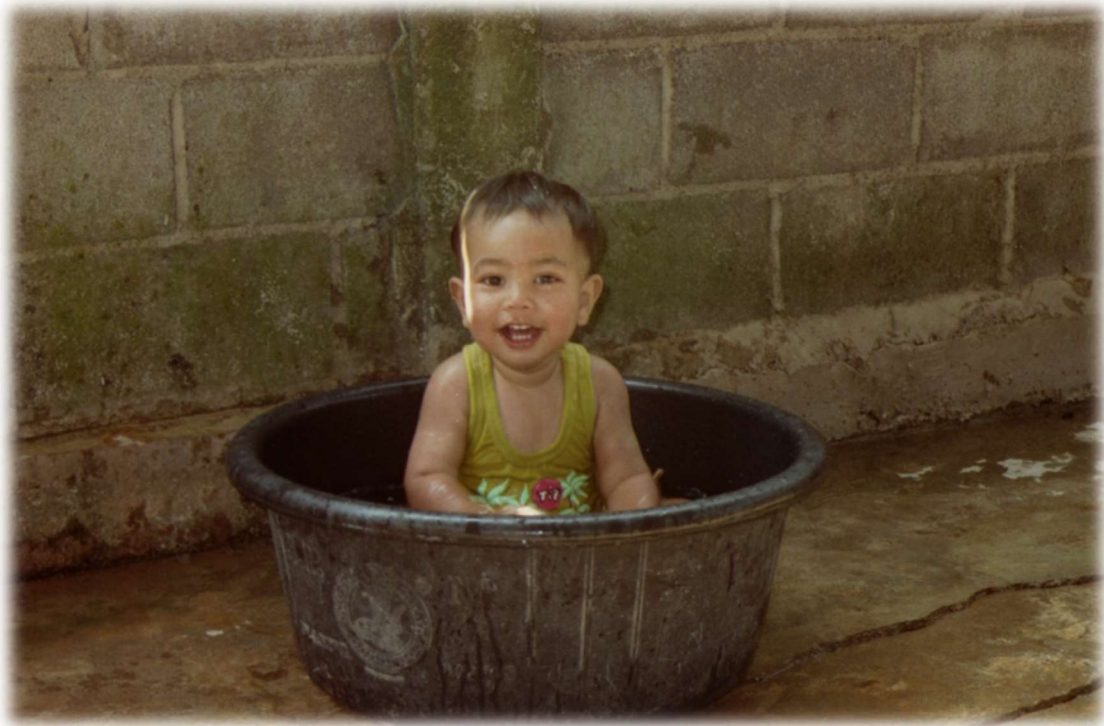

Kagen var uhyggelig sød, men de gik alle til den med krum hals. Resten af lagkagen fik Atcharas mormor og morfar.

Da aftensmaden var indtaget kørte Daj af sted mod Bangkok igen og vi fik planlagt næste dags program, som skulle gå til Kolat igen. Vi skulle have vekslet penge og så ville Atchara besøge en veninde Noi. Sunan skulle igen være vores chauffør.

Efter endnu en dag hvor jeg havde trillet rundt med Jesper, måtte jeg sande at småbørn virkelig frembringer at det gode i mennesker.

Jeg blev konstant mødt med smil og glade mennesker, der næsten alle skulle hen og mærke på Jespers "fede" lår og arme.

Onsdag den 3. januar.

Efter en lang nats søvn stod vi op kl. 07.00, hvor der var igen var fuld gang i den. Om morgenerne er det meget koldt, omkring 10-15 grader og alle thaier er pakket godt ind i tøj. Når man går sig en tur ser man overalt små bål hvor folk sidder og varmer sig. Selv Jesper havde hat på om morgenen for ikke at fryse.

Først omkring kl. 09.00 begynder det at blive varmt og temperaturen stiger hurtigt.

Når de ser mig gå rundt i landsbyen omkring kl. 08.00 og kun iført korte bukser samt en T-shirt, ryster de alle på hovedet og får endnu mere kulderystelser – hvorimod jeg syntes det er en pragtfuld temperatur.

I dag skulle vi af sted uden børn, da Atcharas mor gerne ville passe dem, og det syntes vi da var helt OK.

Kl. 09.00 kørte vi af sted mod Kolat hvor jeg i den første by vi kom til, startede med at få afleveret mine 10 breve på posthuset. Pris 170,- Bath.

I Kolat startede vi med at veksle penge, som denne gang tog ekstra lang tid. Mine rejsechecks skulle checkes i hoved og røv. Det hele tog 1½ time før det lykkedes, hvorefter det var tid til frokost. Jeg valgte det samme sted hvor vi så mange gange før havde spist.

Inden vi forlod Kolat skulle vi have byttet Atcharas mors halskæde samt Nitayas 2 armbånd til 1 armbånd.

Til min mor skulle vi købe et par øreringe og i den forbindelse blev Atchara også fristet. Så alt i alt fik vi købt 1 halskæde, 1 armbånd samt 2 par øreringe – i guld selvfølgelig.

Byttepris og købspris lød på 7.050,- Bath, men Atchara fik prisen ned til 6.800,- Bath.

Grunden til den høje byttepris på Atcharas mors halskæde var at halskæden ikke var af så god en kvalitet, hvilket betød at guldindholdet ikke var helt OK.

Derefter gik turen ud til Atcharas veninde Noi og efter en lang køretur og lang tids søgen, lykkedes det langt om længe.

Noi var desværre ikke kommet hjem fra arbejde endnu, men hendes lillebror ville følge os derud på hans knallert, men først skulle han dog lige have påfyldt benzin. Medens han ville gøre dette, blev vi budt på lidt at drikke. Det varede ikke lang tid før han kom tilbage, blødende fra ansigtet.

Min første kommentar var at han var væltet på knallerten, men nej. Han havde fået en knytnæve med knøjern på lige i hovedet, fra en fuld mand på benzinstationen.

Og så kom der ellers gang i moderen. Hun var i familie med nogen som var noget ved musikken i byen og dem besøgte hun straks. De tilkaldte straks politiet så hele forløbet kunne få et juridisk forløb og at der dermed blev mulighed for virkelig at straffe manden.

Vi fik en kørselsvejledning til Noi og kørte af sted, stadig lidt chokeret.

Vi fandt Noi's arbejdsplads med det samme og hun havde straks set at det lignede Atchara der foran i bilen, men hun nægtede at tro det. Alligevel må der være et eller andet der fik hende til at gå bilen i møde på parkeringspladsen – stadig usikker på om det var Atchara.

Da Atchara så steg ud af bilen forsvandt alle thailandske høflighedsvisitter fra dem begge to. De sprang hinanden om halsen og gensynsglæden, efter 5-6 år, var enorm. De havde så meget at snakke om og spørgsmålene kom i en jævn strøm – nok flest fra Noi. Gentagne gange omfavnede Noi Atchara af bare glæde – og havde svært ved at forstå at dette var virkelighed.

Alt dette var en kæmpe oplevelse, at se to mennesker så glade ved hinanden.

Vi aftalte at Noi skulle komme om søndagen og blive til mandag, så de rigtig kunne få snakket sammen.

Derefter gik turen hjemad mod Bandan igen.

Derhjemme var dagen gået helt perfekt uden problemer. Atcharas mor og far var trætte og de forklarede at det så men ikke var Jesper, men Casper de havde haft mest at se til. De sagde at han havde krudt i røven.

Vi fik afleveret guldet, hvilket vakte stor glæde og senere på aftenen ankom Jut hvor de nærmere planer for dagen efter blev lagt.

Vi skulle til Laos og undervejs besøge en landsby der er berømt for deres kvalitetssilke.

Torsdag den 4. januar.

Alle var tidlig i gang, hvor der skulle laves mad og pakkes til turen til Laos.

Kl. 09.30 var alle klar, bilen pakket godt til, huset aflåst i alle ender og kanter og turen kunne gå nordpå.

Med i bilen var foruden mig selv:

Atcharas mor og far, Mæo og Mai, Jut og kone og 3 børn og selvfølgelig Atchara, Casper og Jesper. Jut var selvfølgelig chauffør.

Planen med landsby besøget gik desværre i vasken, da Jut havde misforstået det, men så kunne vi besøge den på hjemvejen.

Fra Bandan gik turen igennem byerne Chaiyaphum, Kaeng Khro, Chum Phae, Si Bun Ruang, Nong Bua Lam Phu, Udon Thani og til sidst Nong Thani.

Undervejs fandt vi en rigtig dejlig lille plads, hvor vi skulle spise vores medbragte mad.

Og som sædvanlig manglede der ingenting. Der var alt hvad hjertet kunne begære. Efter ca. 1 times pause gik turen igen nordpå – alle godt mætte, og nogle også trætte.

Sidst på eftermiddagen ankom vi til grænsebyen Nong Thani og ville starte med at undersøge, hvad det kostede at komme til Laos og om det overhovedet kunne lade sig gøre.

Vi blev henvist til Visa kontoret, hvor det viste sig at det nemt kunne lade sig gøre – bare jeg ville betale.

Samlet pris for alle 7 voksne og 6 børn var 7.400,- Bath, fratrukket de forskellige rabatter vi kunne opnå, og så skulle jeg yderligere betale 30 \$ i Laos fordi jeg var "hvid". Dette slap de andre heldigvis for.

Med i prisen var bus + guide samt en frokost i Laos.

Der blev taget kopier af passet og skrevet under på forskellige formularer – som jeg slet ikke havde styr på – og inden vi havde set os omkring, var det hele ordnet. Papirerne kunne vi hente dagen efter.

Efter at vi havde fået styr på morgendagens tur til Laos, var det tid til at finde et sted at overnatte. Vi kørte helt ned til floden Mekong og fandt simpelthen stedet. Udsigt ud over Mekong og værelserne var helt perfekte samtidig med at prisen passede mig helt fortrinligt.

Vi skulle betale 500,- Bath pr. værelse, så dem tog vi 3 af.

Efter at vi var indkvarteret gik jeg ned til Mekong og nød stille og roligt en kold øl sammen med Atcharas far.

Stilheden og den flotte Mekong var hele turen værd.

Mekong er verdens 12. længste og 10. største flod. Mekong har sit udspring i 5.000 meters højde i Tanghla-bjergene i Nordvestkina og flyder 4.200 km. gennem Yunnan, Laos, (hvor den også afgrænser Burma og Thailand) og Cambodja, inden den når Det Sydkinesiske Hav på Vietnams sydspids. Dens navn er en sammentrækning af Mae Nam Khong, der betyder Moder-Vand Khong.

Broen i baggrunden er den såkaldte "Thai-Lao Friendship Bridge", den første bro over Mekong uden for Kina.

Da alle var indkvarteret, de små gjort klar kørte vi en tur langs med Mekong for at finde et spisested, og vi kørte ikke ret langt før det lykkedes.

Stedet var helt perfekt med udsigt ud over Mekong. Betjeningen og maden fik topkarakter af alle, hvilket vi var helt enige i.

Pris for hele selskabet inkl. drikkevarer var 1.035,- Bath.

Efter spisningen kørte vi hjem til hotellet og Jut, Atcharas far og jeg sad for en stund i baggården og nød vejret og lydene til en enkelt kold øl, hvorefter vi også gik til ro – eller hvad man nu laver, når man i over en uge har boet i et ikke særligt lydsvagt hus.

Fredag den 5. januar.

Efter en god nats søvn, startede jeg først med en kop kaffe på værelset og derefter en kop nede ved Mekong, som allerede syrede at liv og aktivitet.

Inden vi kørte bestilte vi værelserne til en nat mere, hvilket betød at vi havde hele dagen til rådighed i Laos og ikke behøvede at tænke på hjemturen.

Det første der skulle ske var at finde noget at spise til de forsultne thaier.

I gennemsnit spiser de ca. 4-5 gange så meget som jeg gør om dagen, så meget af vores tid går med at finde madsteder. Vi fandt en hyggelig restaurant ved grænseovergangen.

Mad og drikke til 6 voksne og 6 børn inkl. 2 kopper kaffe til mig kostede 180,- Bath.

Efter at morgenmaden var indtaget kunne turen til Laos starte. Vi kørte hen til Visa kontoret for at vente på bussen og for at få ordnet de sidste ting omkring mit visum.

Alt var fiks og færdig og vi skulle have en af pigerne fra kontoret med som guide. Første kørte vi op til den thailandske grænseovergang, hvorefter vi skulle gå igennem paskontrollen. Paskontrollen gik smertefrit og rimelig hurtig og dermed kunne vi køre over broen over floden Mekong og ind i Laos.

Ved paskontrollen i Laos skulle vi igen forlade bussen for at gå igennem og samtidig returnerede bussen til Thailand. Vi skulle fortsætte med en bus fra Laos. Begrundelsen herfor er at man i Laos har højrekørsel, medens man i Thailand har venstrekørsel, og derfor kan det ikke umiddelbart lade sig gøre. Der kan indhentes speciel tilladelse til at køre i Laos, men for betød det jo ingenting.

Paskontrollen gik også her rimelig smertefrit og pludselig var vi i Laos. Her mødte vi den anden guide, en sød pige, som skulle følge os. Vi fandt hurtigt bussen som skulle være vores transportmiddel den dag.

Vi kørte ind mod hovedstaden Vientiane (Viangchan) medens de 2 guider snakkede hele vejen derind, og familien morede sig. Jut havde lidt svært ved at vende sig til højrekørsel, men heldigvis var det så ikke ham der kørte den dag.

De 2 guider var pragtfulde piger, som virkelig ydede en god service. Vi så forskellige templer, og medens vi så dem, passede de på Jesper, som slet ikke havde noget imod dette.

Det første tempel var af noget ældre dato, men utrolig flot, og indenfor sydede det af atmosfære, Buddhisme og røgelsespinde. Man kunne næsten ikke undgå at blive revet med af stemningen.

Det næste tempel vi så var endnu ældre og indeholdt et historisk museum med forskellige Buddha trofæer, og her var der desværre ikke tilladt at fotografere.

Efter dette museumsbesøg kørte vi videre til et meget spændende tempel, samtidig med at det var utrolig flot.

Efter alle disse tempel besøg havde Atchara fået lyst til lidt indkøb, hvilket jeg tror guiderne havde lugtet, så næste stop var hos en silkehandler. Og selvfølgelig kom vi ikke ud af forretningen med tomme hænder. Atchara fik købt noget fantastisk flot stof til en kjole i ren silke. Pris 1.900,- Bath.

Efter lidt indkøb gik turen videre i Vientiane. Nu skulle vi opleve det franske modstykke til Triumfbuen i Paris og vejene som fører derop.

Jeg og guiden "kravlede" helt til top, medens de andre ventede ved bilen. Helt oppe havde man en pragtfuld udsigt over hele byen.

I Laos bor der ca. 5.400.000 mennesker, hvor hoved religionen er Buddhismen.

Valuta enheden er "New kip" og ikke ret meget værd.
For 1 Dkr., kunne man få ca. 950,- "New kip".

I Laos kan man ikke låne penge, hvilket betyder "Har man penge kan man få, har man ingen må man gå".
Men på trods af det fik jeg et fantastisk godt indtryk af Laos og befolkningen, som var utrolig venlige.

Omkring middag var vi inde og spise på et af de største hoteller i Laos. Maden var helt i top og øllet (lokal Laos øl) ligeså.

Det eneste vi selv skulle betale for var drikkevarerne, det andet havde jeg allerede betalt via billetten.

6 cola og 1 øl kostede den nette sum af 39.900,- New kip, svarende til 206,- Bath, hvilket igen svarede til ca. 42,- kr.

Heldigvis kunne vi betale med thailandske Bath overalt.

ໃບຮັບເງິນ - BILL

 ມ້າເບີໂຕະ
 Table No. **Nº 018980**

ພານອາພອນໂລໃໝ່
 ທະບຽນເລກທີ.....
 ☎ 213244-6
 ທ່ານ *M*.....

ພ/ງ Waiter	ຈ/ບ ຄົນ cover	ວັນທີ Date <i>5.1.01</i>
------------	---------------	-----------------------------

ລາຍລະອຽດ Description	ຈ/ບ Q. ty	ລາຄາ U.P	ຈໍານວນເງິນ Amount
<i>pepsi</i>	<i>6</i>	<i>5.00</i>	<i>30.00</i>
<i>Beer Lao</i>	<i>1</i>	<i>9.00</i>	<i>9.00</i>
			
ລາຍເຊັນແຂກລູກຄ້າ ລວມ TOTAL			<i>39.00</i>
Staying Guest/Client ບໍລິການ Service			
ອ.ຕ.ລ TAX			
ລວມອອດ Net Total			

ລາຍເຊັນຜູ້ຂຽນບິນ
 Cashier *206*

Efter frokosten kørte vi til "morgenmarkedet" hvor der var rig mulighed for at købe næsten alt. Men det hele var ekstrem dyrt i forhold til Thailand, og jeg tror det var fordi de kunne se at vi var turister og at jeg var med.

Ingen af varerne havde prismærker, så prisen blev sat efter hvem der spurgte, så et endte med at vi ikke fik købt noget da prisen generelt lå 2-3 gange højere end i Thailand. Men det var spændende at opleve.

Efter at have oplevet dette marked gik turen tilbage til grænsen til Thailand, hvor både paskontrollen i Laos samt i Thailand gik glidende let og efter et hav af stempler i passet var vi igen tilbage i Thailand, hvor vi efter afsked med guiden tog direkte tilbage til hotellet.

Efter en kort pause besluttede vi at gå ned til Mekong og se nærmere på de små strand boder.

Det var simpelthen bare lækker og hyggeligt, og stille og roligt kom resten af familien også derned. Casper og Mai ville straks ud og bade og det var der jo heller ikke noget at sige til. Senere da Mæo og Jesper også ankom, besluttede jeg mig for at gå i vandet.

Vandet var dejligt varmt og alle hyggede sig i vandet.

Efter nogle dejlige timer ved Mekong gik vi op for at bade og få skyllet sandet af os, hvorefter vi kørte ind i selve byen Nong Khai, bare for at se lidt af byen.

Atchara fik købt lidt forskellige ind til Jespers fod (storetå), der ikke så godt ud efter at have haft den i forhjulet på cyklen.

Om aftenen spiste vi det samme sted som aftenen forinden og jeg måtte "nøjes" med Cola til aftensmad.

På grund af valget i Thailand dagen efter, var det ulovligt at udskænke spiritus fra kl. 18.00 om aftenen og det næste døgn frem.

Da vi skulle hjem besluttede jeg at jeg ville gå hjem, da der ikke var så langt at gå, og at jeg trængte til at få mig rørt lidt.

Atchara ville gå med mig og så tog vi også Jesper med i klapvognen.

Det at vi ville gå hjem, var Atcharas mor stærkt imod, men her satte jeg en stopper for hendes indflydelse, hvilket hun blev nødt til at respektere.

Vi havde en dejlig tur hjemad, hvor vi konstant blev holdt under opsyn af "bilen", der kørte 100 meter foran os.

Velkommen på hotellet, var det tid til at falde til ro.

Lørdag den 6. januar.

Kl. 07.00 var alle klar til at køre og så kunne vi ligeså godt påbegynde hjemrejsen. Første stop var ved en vej bod, hvor de solgte ting lavet af ler.

Her skulle der selvfølgelig handles lidt ind, hvilket medførte at bilen skulle pakkes om, for at få plads.

Syd for Udon Thani gjorde vi holdt for at jeg kunne få lidt morgenkaffe og de andre lidt morgenmad. Da var kl. 09.00.

Mellem Udon Thani og Khon Kaen kom vi forbi en kæmpe sukkerrørsfabrik. Sukkerrør var p.t. den store høst og vi kom konstant forbi lastbiler der var proppet til med sukkerrør. Når sukkerrørsplanten beskæres, kommer den automatisk en gang mere. Først derefter skal jorden bearbejdes og nye sukkerrør plantes. Beskæringen foregår manuelt og beskæftiger utrolig mange mennesker.

Turen gik derefter videre sydpå mod Khon Kaen.

På vej derned kørte vi en lille omvej på 25 km. hver vej for at se Ubolratana søen. En kunstig sø der er opdæmmet og som Kongens datter egenhændigt har betalt. Kongens datter som i øvrigt er gift med en dansker.

Søen og omgivelserne var utrolige flotte og vi stod længe og nød synet dette sted.

Og pludselig medens jeg gik en lille tur på stien opdagede jeg en slange. Jeg skyndte mig at få fotografiapparatet frem og tage et billede, for derefter at hidkalde de andre – desværre.

For i selv samme øjeblik jeg havde kaldt, forsvandt slangen i skjul, hvilket betød at jeg ikke nåede at filme den.

Men jeg fortalte Jut om hvordan slangen havde set ud, og han dømte den straks til at være giftig, og dermed lod vi den være.

Efter denne oplevelse gik turen tilbage til hovedvejen ad den ekstremt dårlige vej, som dog var under forbedring. Langs med vejen kom vi forbi et kæmpe elektricitetsværk og kort derefter et kæmpe gasværk.

Næste stop var igen ved en af vej boderne, hvor alle inkl. mig selv, gik total amok. Jeg fik købt en elefant i træ som efter rabat kostede 900,- Bath. Atcharas far ville gerne have en lang kniv / sabel, som jeg sponsorerede. Den kostede 120,- Bath, og han var glad.

Jut fik købt en dinosaur i beton til drengen, som han simpelthen ikke kunne lade være i fred.

Jeg tror ikke der var en som ikke fik noget købt og efterhånden var bilen ved at være godt læsset til.

Lige før Khon Kaen drejede vi fra hovedvejen og kom ind på en noget mindre landevej, som skulle føre os til Channabot, hvor vi skulle se silkevævning.

Men inden vi skulle noget som helst, skulle der spises, hvilket vi gjorde i Channabot – et hyggeligt lille sted, som pludselig fik meget travlt.

Efter at alle var godt mætte kunne vi fortsætte turen og se om vi kunne finde et godt silkevæveri.

Vi var heldige, vi fandt et silkevæveri, hvor der også var mulighed for at se selve vævningen.

Desværre var der ikke så mange der arbejdede på grund af valget, men vi mødte en væver, der gerne ville fortælle lidt om arbejdet.

Væveren fik 20,- Bath pr. løbende meter, og kunne på en dag væve omkring 10-12 meter, afhængig af rutinen.

Og jeg skal lige hilse og sige, at det krævede rutine. Venstre arm bevægede sig op og ned, medens højre arm bevægede sig ud og ind – alt i medens begge føder også arbejdede.

Til sidst fik Atchara købt noget mere stof (100 % ren silke) og så til en noget lavere pris end i Laos.

Hun skulle af med 1.300,- Bath for stoffet og så var stoffet af noget bedre kvalitet.

Efter besøget i Channabot gik turen direkte hjem til Bandan.

Efter at vi havde fået læsset af sagde jeg, at vi kom op til Jut for at afregne og at han skulle give en øl, hvilket han var helt indforstået med. Jeg havde efterhånden selv lært at være fræk.

Først gjorde vi bilen ren, der mest af alt lignede en svinesti. Der lå solsikkekerneskaller overalt og der for uden flød det med alt muligt.

Da bilen var gjort nogenlunde ren, kunne vi afregne. Jut fik 4.000,- Bath og så skulle han ikke have noget for turen til Lop Buri, byen hvor selve silken kommer fra.

Det var en aftale.

Derhjemme gik jeg tidlig til ro, da den lange køretur efterhånden havde sat sit præg på kroppen.

Søndag den 7. januar.

Alle sov længe, hvilket vil sige til omkring kl. 06.30 inden der begyndte at komme liv i huset.

Vandforsyningen var medens vi var i Laos blevet afbrudt på grund af arbejde på ledningsnettet og vandet var endnu ikke kommet, men heldigvis havde familien reserver stående, endnu var det ikke noget problem med badning og toiletskyld.

Tidlig på formiddagen kørte Atchara med hendes søster Mo og Sunan til Chatulat for at få vasket og varmet silken, inden den kunne bruges til at sy noget af.

Jeg blev afhentet af Jut og vi kørte ud til søen som var ved at blive tømt for vand. Jut er i den overbevisning at søen indeholder uhyggelig mange store fisk, og de skal bare fiskes, og den nemmeste måde at fange dem på er at tømme søen for vand.

Selve fiskningen skulle jeg senere hjælpe til med, hvilket jeg glædede mig helt vild til.

At tømme søen varede længere end beregnet, men i mellem tiden fik vi fjernet grene og tang fra søen, så selve fiskningen kunne blive lettere.

Det første skridt ud i søen var lidt af en overvindelse, men omvendt, kunne de, kunne jeg også. Vandet var dejligt varmt og bunden lidt mudret.

Senere på eftermiddagen fangede vi en stor sort slange, som straks blev slået ihjel, selvom den var total ugiftig. Men slanger er der total respekt for – uanset om de farlige eller ej.

Der er en del slanger rundt omkring i landskabet, men det er sjældent at man ser dem. Det er ikke så længe siden at Jut så en slange på tykkelse med et lår.

Inden søen er tømt skal Atcharas far ud og fiske med garn, hvilket indbringer 2 store fisk, som straks bliver tilberedt over grillen. Fantastisk som de smager.

Da søen er ved at være tømt begynder fiskene at springe på land og den vilde jagt begynder.

Vi fanger omkring 70 kg og nogle af fiskene er meget store – omkring 2 til 3 kg.

Da fiskeriet er godt overstået er det også næsten mørkt – men vi er ikke færdige ude ved søen.

Der bliver lagt flere fisk på grillen og medens de grilles er vi over i en nærliggende sø, for at vaske os.

Derefter starter en mindre fest, hvor der i hvert fald ikke manglede noget. Der var masser af friske fisk, øl og Whisky, og det ender selvfølgelig med at jeg får en mindre brandert på.

På et tidspunkt ville jeg bare hjem og ville til at gå, men nej. Sunan ville køre mig hjem på knallerten.

Ved hjemkomst havde Atchara fået besøg af Nitayas bror og søster, men jeg var færdig som gårdsanger og fik ikke snakket med dem.

Efter et tiltrængt bad, kom de andre også hjem – mere eller mindre fulde.

Men der var hurtig ro fra os der havde været ude og fiske. Vi trængte nu til hvile. Kroppen var tømt for kræfter.

I løbet af natten gik det op for mig, at jeg var blevet stukket af uhyggelig mange myg, og det kløede helt vild.

Mandag den 8. januar.

Sidst på natten havde jeg det meget varmt, specielt på benene og da jeg stod op gik det for alvor op for mig, hvordan jeg var blevet angrebet om aftenen ude ved søen. Atcharas far mente det var tangen vi havde fjernet der var skyld i det. Nogle thaier fik nemlig det samme når de opholdt sig i sådanne vandhuller. De andre havde ingenting.

Om morgenen hentede Atcharas far et kæmpe blad, som indeni havde en meget slimet konsistens. Dette slim skulle jeg smøre mig ind i, fik jeg fortalt. Det skulle nemlig tage kløen, og ganske rigtig. Det gjorde det også.

Dagen startede med et besøg i templet, hvor Mæo havde lavet ekstra god mad til munkene.

Efter besøget i templet kørte vi med Sunan til Chaturat for at købe lidt stof og nogle knapper til Atcharas kjoler.

Medens vi var i forretningen blev jeg overbevist om at jeg skulle have en skræddersyet silkejakke, men uheldigvis var skrædderen der midlertidig ikke, hvilket betød at vi skulle komme senere igen.

Efter at Atchara var færdig, var jeg inde og få vasket hår og en omgang hår massage og efterfølgende en klipning. Håret blev vasket ikke mindre end 4 gange, men det var dejligt. Atchara fik efterfølgende også vasket håret.

Frisøren, en mand, men som burde have været kvinde, gjorde sit arbejde fint. Pris 120,- Bath for det hele.

Medens jeg blev klippet var Atchara og Sunan ude og købe en ny seng til Sunan.

Efter hjemkomst kørte Atchara, Jesper og jeg på knallert til den lille landsby, for at afhente de bestilte varer. Kun pillerne var kommet og det måtte vi så nøjes med.

På vejen hjem kørte vi ind på skolen, for at få lidt at spise. Da vi var færdige havde eleverne fået frokostpause og strømmede til.

Maden var ikke så god, som den vi plejede at få rundt omkring.

Derhjemme havde jeg en dejlig og rolig eftermiddag på drømmesengen. Atcharas mor, Mæo, Jesper og Casper kørte ud til noget familie for at hente Chili til Atchara. De kom hjem med 3 store poser, som nu skulle svitses og derefter pulveriseres.

Om aftenen inden sengetid, ville jeg lige bades, men hanen var gået i stykker og så var der kun det kolde vand tilbage, og det var en ren gyser, men langt om længe lykkedes det at få vasket det hele.

Efter badningen startede den store indsmøring i noget flydende pulver, som lindrede kløen på mine tusindvis af myggestik. Som prikken på i'et fik jeg 2 piller og dermed godnat.

Ugen som vi var gået ind i viste sig at være den varmeste uge vi havde i Thailand. Det var uhyggeligt varmt både om dagen men også om natten.

Om dagen fik Casper og Jesper sig ofte et koldt bad, for at blive nedkølet lidt. Vi havde omkring 35-40 grader.

Tirsdag den 9. januar.

Efter en forfærdelig nat med masser af kløen, vågnede jeg omkring kl. 07.00. Jeg havde i løbet af natten været oppe og smøre mig yderligere ind, hvilket straks lindrede på kløen. Om morgenen var det generelt blevet bedre, men nogle steder var det stadig meget slem.

Under morgenkaffen kom Jut hvor det blev besluttet at vi skulle køre til Lop Buri for at se silkeormene. Omkring kl. 10.00 var vi klar til at køre.

Først kørte vi til Chaiyaphum til kommunen, for at høre om Caspers dobbeltborgerskab og for at Atchara skulle have lavet et nyt ID-kort, da det gamle for længst var udløbet. Derefter gik turen mod Lop Buri.

Jut havde fortalt at det var en lille tur på ca. 2½ time, så store afstande betyder ikke noget. Da vi nærmede os Lop Buri begyndte vi at spørge os frem til silkefarmene, men vi fik ikke rigtigt noget svar. Til sidst landede vi i Ban Mi, men også uden held. Vi fik tværtimod at vide at silkefarmene var i området omkring Chaiyaphum. Dette kunne vi i hvert fald afkræfte, da vi jo selv kom fra området.

Vi droppede derefter dette projekt og kørte tilbage langs en kæmpe udgravet kanal til Lop Buri, hvor vi først og fremmest skulle have noget at spise og derefter se de fritgående aber i byen, som jeg ikke rigtigt troede på.

Men det var rigtigt. Der var tonsvis af fritgående aber.

Efter at vi havde fået lidt at spise begav vi os over til et gammelt tempel, hvor der virkelig var mange aber.

Efter at entreen var betalt, fik vi udleveret en slangebøsse, som var det eneste aberne havde respekt for, hvis de blev for nærgående.

Pludselig havde jeg en abe på ryggen, men det var ikke det værste, for pludselig begyndte Atchara at skrike. Hun havde en abe i håret.

Casper og Mai syntes det var meget skægt og hyggede sig. Casper havde slangebøssen og brugte den flittigt – godt nok uden noget i.

Efter besøget i Lop Buri kørte vi til et sted (Pa Sak) som jeg ikke helt eksakt ved hvor ligger.

Men Pa Sak ligger ved floden Mae Nam Pa Sak og er et område hvor Kongen har ladet en dæmning opbygge til fordel for bønderne.

I de tørre perioder får de vand fra denne sø og kan derved høste ris 2 gange om året.

Et kæmpe vand område med masser af fisk, og på det sted hvor vi stod var der omkring 38 meter dybt.

Efter denne oplevelse gik turen hjemad, og lige efter at vi havde passeret bjergområdet holdt vi en pause, hvor vi fik noget at spise inden turen igen fortsatte. Velkommen derhjemme blev jeg igen smurt ind på kryds og på tværs og var dermed klar til natten.

Onsdag den 10. januar.

I løbet af natten havde der været megen uro på grund af måneformørkelse. Atchara vækkede mig og var helt ude af den. Hun sagde at der var nogen der havde spist halvdelen af månen.

Jeg forklarede hende at hun skulle ligge sig til at sove og stoppe med sådan noget pjat her midt om natten.

Det viste sig næste morgen til Atcharas forsvar, at det var en talemåde man brugte generelt overalt i Thailand.

OK, det forklarede nattens mystiske udtalelse.

Om morgenen havde Atcharas mor lavet varmt vand til os og dermed var det "store vaskedag" og det gjorde dejligt at få meget af alt det pulver af. Efter badningen var jeg klar til morgenkaffen.

Under morgenkaffen besluttede Atchara og jeg at tage knallerten ind til Chatturat for at veksle penge. En tur på ca. 20 km.

Vi havde en dejlig tur derind og vekslingen tog denne gang hele 3 kvarter for sølle 217 US\$, men igen måtte vi sande de 3 T'ere. Ting Tager Tid.

Efter at vi havde fået vekslet kørte vi over Chaiyaphum til Dalat Cambing for at handle nogle småting. Vi skulle bl.a. have noget fittings og så købte vi nogle guldøreringe til Minna. Derudover var vi inde i en tøjforretning og se på en jakke til mig, men udvalget bestod af én jakke, så det projekt droppede vi straks.

På vej hjem tankede vi lidt benzin eller rettere sagt, vi fyldte tanken op for 50,- Bath. Dermed kunne vi nemt komme hjem igen.

Efter en dejlig lang pause på liggestolen, kørte vi ud til den lille landsby igen, for at købe deodoranter, som hun nu havde fået hjem. Det blev til 10 stk., så nu havde igen til et stykke tid.

Senere på eftermiddagen var vi oppe ved skrædderen for at se hvor langt hun var kommet. Det viste sig at hun var næsten færdig, men også at stoffet fra Laos ikke var af så god en kvalitet, som det vi havde købt i Thailand.

Lige ved siden af skrædderen boede Jut, som jeg besøgte og hvor der var fuld gang i den. De unge var ved at indøve nogle danse, som Juts lille søn instruerede i.

Resten af aftenen foregik stille og roligt.

Torsdag den 11. januar.

Efter en god nats søvn uden kløen vågnede vi forholdsvis sent. Jesper sov også længere end han plejede, så der var en dejlig ro over huset.

Mæo og Atcharas mor var tidlig om morgenen taget af sted til Dalat Cambing, for at handle lidt.

Medens jeg var på toilettet råbte Atchara pludselig, at der var en elefant i byen og igen måtte jeg tænke, nu rablede det totalt igen, for hende, men jeg blev da nødt til at efterforske påstanden.

Og minsandten om der ikke stod en kæmpe elefant midt ude på vejen midt i Bandan.

Den var simpelthen bare kæmpe stor.

Atchara spurgte om det ikke var muligt at få en ridetur på ryggen, og det var det. Det kostede 20,- Bath og straks skulle Casper, Mai og jeg op og have en ridetur, hvilket var enorm spændende.

Efter vores ridetur var det Jespers tur til at gå med elefantføreren ind under elefantens hoved og mave, 3 gange for til sidst at berøre elefanten. Dette skulle betyde held og lykke og ingen sygdomme.

Imedens var der hjemme ved familien kommet en spåmand på besøg og der var vildt postyr. Den ene kvinde efter den anden kom for at lytte til spåmanden.

Til at starte med var det 2 naboer der fik foretaget en spådom, og der blev ikke sparet på gode og dårlige ting. Meget spændende og interessant. Om det passede ved jeg ikke, men de troede helt og holdent på det.

Sidst på formiddagen blev det så Atcharas tur og han kunne se at hun havde en mand der elskede hende meget højt og at jeg ikke havde andre forhold. Der ud over var jeg alt for god ved hende. Han kunne ligeledes se at Atchara havde en Buddha liggende i en skuffe i Danmark og det var ikke godt.

Sluttelig kunne han se at Atchara skulle have et barn mere, hvor jeg straks tog opfordringen og spurgte Atchara om vi skulle gå ovenpå med det samme. Det vakte megen morskab for de andre kvinder der var forsamlet.

Om middagen tog Atchara og jeg ind til den lille landsby for at købe elektriske reservedele såsom ledning og stik til hele huset.

Vi fik 53 meter kraftig ledning, en afbryder, 2 stikdåser til 2 ledninger, 2 hanstik og kabelstrips for i alt 700,- Bath.

Da vi kom hjem havde de i mellemtiden tilkaldt en elektriker, der straks gik i gang med arbejdet. Han lavede et utroligt flot stykke arbejde.

Atchara og jeg kørte igen af sted på knallert til marked i nabolandsbyen, hvor jeg fik købt lidt T-shirts samt et par militærbukser. På vej hjem kørte vi forbi "købmanden" for at købe lidt vand og øl.

Derhjemme fik vi senere besøg af en repræsentant for et firma der leverede vinduer og døre.

Atcharas far ville gerne, i forbindelse med at der skulle ligges nyt gulv, have en ny dør i glas. Efter megen diskussion blev døren endelig udvalgt.

Pris 11.000,- Bath.

Men manden var ikke dum og forklarede at vinduespartiet i forbindelse med døren også burde udskiftes. Pris 3.500,- Bath.

Men nu var det min tur til at markere. Han mente ikke at han kunne give mere rabat end han havde gjort, hvorefter jeg skrev 14.000,- Bath på hans fine tegning, og ikke en pind mere. Samtidig spurgte jeg også til kreditten. Han ville give 20 dages kredit, hvilket jeg overhovedet ikke kunne acceptere.

Løsning: Vi fik døren og vinduet for 14.000,- Bath og kredit frem til 1/3-01 og dermed var den handel afsluttet.

Senere fik vi besøg af læreren og nogle flere og som hyggede sig med Atcharas far, da vi var gået i gang med at pakke kufferter. Der var meget som skulle pakkes, så vi kunne ligeså godt begynde.

Atcharas far blev godt fuld og på et tidspunkt kørte gæsterne igen, hvorefter vi kunne få noget at spise. Til lejligheden hev jeg min lille investering frem – en flaske god rødvin, som jeg havde købt i Laos, og som de skulle prøve at smage.

Men den faldt ikke i god jord eller sagt på godt dansk: Det kunne de ikke lide, men så var der også det mere til mig selv.

Fredag den 12. januar.

Tidligt om morgenen kom elektrikereren igen for at færdiggøre arbejdet, medens Atchara og jeg stille og roligt fik pakket det sidste.

Min nyindkøbte elefant blev godt pakket ind og dermed gjort klar til flyveturen. Allerede inden kl. 09.00 var vi sådan set rejseklar, men vi havde lige en opgave der først skulle klares.

Dagen efter var det den internationale børnedag, men grundet lørdag blev festen afholdt om fredagen oppe ved skolen og den skulle vi selvfølgelig deltage i.

Mai blev "fixet" op og var dermed klar til det helt store.

Omkring kl. 10.00 tog vi knallerten derop, hvilket vil sige Atchara, Mai, Casper og jeg og det første vi foretog os var at købe chips til det store gavebord, som senere blev fordelt mellem alle elever.

Lynhurtig kom der virkelig gang i den hvor alle klasser skulle deltage med et hold hver, der skulle optræde med sang og dans.

Alle var i et enormt festhumør og gik virkelig til den.

Efter et par timer var der så endelig uddeling fra gavebordet som efterhånden havde vokset sig kæmpestor.
Og der var rigelig til alle.

Derefter gik turen hjem igen hvor vi så småt gjorde klar til afrejse.

Inden afrejse nåede Jesper at få en kold afvaskning, så temperaturen kunne blive normal inden afrejse.

Kl. 15.00 kom Jut og efter at bilen var pakket, kørte vi op til Atcharas mormor og morfar, Tun og alle de andre for at sige pænt farvel.

Afskeden var som sædvanlig utrolig hård, hvilket ikke var til at mærke på Atchara, men jeg havde det hårdt.

At sige farvel efter 3 fantastiske uger kunne jeg sådan umiddelbart ikke bare klare. Der faldt mange farvel tårer, specielt fra Tun.

Men langt om længe var vi undervejs til Bangkok.

Inden vi ankom til lufthavnen nåede vi at få noget at spise på en af restauranterne langs vejen, men der blev ikke sagt ret meget.

Stemningen var tynget af afskedssorg.

Efter at vi var afleveret i lufthavnen kørte Jut ud til Daj for at hente ham og hans kone. De ønskede også at sige farvel til os.

Vi startede med at få afleveret alle vores kufferter og var dermed klar til rejsen.

Efter at Jut og alle de andre var ankommet og vi havde nydt lidt at drikke var der tid til at gå gennem døren hvor de andre ikke måtte komme med.

Casper havde utroligt travlt med at gå igennem, og havde ingen sorg – lige indtil jeg kom til at fortælle ham at han skulle gå rundt til dem alle og sige pæn farvel, og at han skulle trøste Atcharas mor. Der knækkede tråden for ham, hvilket jeg bagefter var utrolig ked af. Jeg skulle bare have ladet ham løbe igennem.

De næste 2 timer var lidt af et mareridt for os alle. Casper ville blive i Thailand og begge 2 var uhyggelige trætte.

Det endte heldigvis med at de begge faldt i søvn.

Kl. 00.30 kunne vi stige omborg i en Boeing 747-300 og vi fik nogle fantastiske pladser og nogle utrolig søde stewardesser i vores afsnit.

Men så var det også sagt.

Jesper kunne ikke sove nede på gulvet og i stedet for fik Casper pladsen og han faldt heldigvis straks i søvn.

Hele natten gik jeg med Jesper ude i køkkenet for at han ikke skulle vække alle de øvrige gæster der var med flyet.

Ude i køkkenet var stewardesserne utrolige søde og rare og legede med Jesper, samtidig med at han ind i mellem fik kiks, frugt og mælk.

Efter ca. 11 strenge timer i luften skulle vi endelig til at lande, og lige før landingen begyndte Jesper at kaste op, hvilket medførte at jeg fik utrolig travlt med en brækpose, og lige som Jesper var færdig begyndte Casper at kaste op.

Ja heldigvis var der flere brækposer tilbage.

Kl. 06.05 landede vi i København og straks var stewardessen der med vand til drengene.

Vi skyndte os over i Indenrigsgården, og efter en kort ventetid, kunne vi gå op i flyet til Billund. Vi havde kun lige fået os sat, da vi blev bedt om at forlade flyet igen på grund af tåge i Billund.

Efter ca. ½ times ventetid kunne vi så endelig stige ombord igen, men havde Jesper ikke været utilfreds om natten, ja så var han det i hvert fald nu.

Vi havde en lang ventetid på startbanen og Jesper skreg konstant og jeg må indrømme at jeg var ved at være tømt for kræfter.

På det tidspunkt havde jeg ikke sovet i 30 timer.

Men langt om længe kom vi af sted og i Billund stod Nitaya og Bent og ventede på os. De havde taget traileren med, så vi behøvede ikke at hidkalde Poul Erik.

Velankommen derhjemme startede vi med at pakke ud og Nitaya og Bent fik gaverne som vi havde med til dem. Senere på formiddagen ankom Ester og Poul Erik for at byde os velkommen hjem.

Tidlig om eftermiddagen var der så endelig ro og Casper og Jesper fik sig en lang lur, som også var tiltrængt efter endnu en spændende ferie i Thailand.

STATISTIK

Efter denne tur har jeg nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad
5	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stokholm
1	Belgien	
1	Finland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edingburg
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
4	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Letland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
32	Lande	17 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air og Lufthansa, British Airways Sunair.

og har sammenlagt ca. fløjet 176.200 km.